

& circa cuncta, (sicut circa pecunias, & honorem, & iram, & gloriam: nam circa hæc omnia existimantur esse) an non: sed circa aliquid sic definita incontinentia, addubitauerit quispiam. Hæc igitur sunt quæ faciunt dubitationem. At dubitationes soluere necesse est. Primum igitur quæ de scientia habita est dubitatio, ita diluenda videatur: nimirum esse absurdum, scientiam habere, & ipsam eicere, vel intercidere. Eadem de opinione fuerit oratio: nihil siquidem refert, siue opinio, an scientia. Nam si vehemens fuerit opinio, quatenus stabilis est, & credulitate inconcussa, à scientia non differt, credendo ita habere vt existimant, si habeant opiniones, sicut Heraclitus Ephesius talem habuit, de quibus opinabatur, opinionem. Alienum vtique nihil incontinenti, siue habeat scientiam, siue opinionem, quam dicimus, flagitium aliquod committere. Est quippe scire duplex: Vnam quidem habere scientiam, Nam tum demum scire quempiam dicimus eam rem, cuius teneat scientiam. Alterum verò, ipsam exercere scientiam. Incontinentes igitur est, qui honestorum tenet scientiam, sed eam non exercet. Cum igitur hæc non exercebitur scientia, nihil eueniet alienum, committere flagitium ipsum qui teneat scientiam. Est enim quemadmodum in dormientibus. Isti siquidem, cum habeant scientiam, multa tamen in somnis molesta & perpetrant, & perpetiuntur: neque enim scientia tum exerceatur. Idem est de incontinenti: euenit siquidem vt dormienti, non exercere scientiam: & proinde soluitur hoc modo dubitatio. Fuerit siquidem dubitatio, nunquid scientiam incontinens eiciat, eamve intercitat: quandoquidem vtrunque videbatur absurdum. Cæterum hinc fuerit rursus manifestum, quemadmodum diximus in Analyticis, ex duabus fieri syllogismum propositionibus: eamque primam vniuersalem, secundam, quæ sub illa, particularem: veluti, Scio omnem hominem febricitantem, sanum facere: atq. hoc febricitat: scio igitur & hunc sanum facere. Possum igitur aliquid scientia quidem generali scire, quod in particulari nescia. Possunt igitur sic quoque ei qui scientiam habeat, euenire vt peccet. vt, Homine sanum febricitat sanare scio. verum an hic febricitet haud scio. Itidē igitur in incontinente, qui habeat scientiam, idē error eueniet. Congerit idem incontinentem in vniuersum

& circa cuncta, (sicut circa pecunias, & honorem, & iram, & gloriam: nam circa hæc omnia existimantur esse) an non: sed circa aliquid sic definita incontinentia, addubitauerit quispiam. Hæc igitur sunt quæ faciunt dubitationem. At dubitationes soluere necesse est. Primum igitur quæ de scientia habita est dubitatio, ita diluenda videatur: nimirum esse absurdum, scientiam habere, & ipsam eicere, vel intercidere. Eadem de opinione fuerit oratio: nihil siquidem refert, siue opinio, an scientia. Nam si vehemens fuerit opinio, quatenus stabilis est, & credulitate inconcussa, à scientia non differt, credendo ita habere vt existimant, si habeant opiniones, sicut Heraclitus Ephesius talem habuit, de quibus opinabatur, opinionem. Alienum vtique nihil incontinenti, siue habeat scientiam, siue opinionem, quam dicimus, flagitium aliquod committere. Est quippe scire duplex: Vnam quidem habere scientiam, Nam tum demum scire quempiam dicimus eam rem, cuius teneat scientiam. Alterum verò, ipsam exercere scientiam. Incontinentes igitur est, qui honestorum tenet scientiam, sed eam non exercet. Cum igitur hæc non exercebitur scientia, nihil eueniet alienum, committere flagitium ipsum qui teneat scientiam. Est enim quemadmodum in dormientibus. Isti siquidem, cum habeant scientiam, multa tamen in somnis molesta & perpetrant, & perpetiuntur: neque enim scientia tum exerceatur. Idem est de incontinenti: euenit siquidem vt dormienti, non exercere scientiam: & proinde soluitur hoc modo dubitatio. Fuerit siquidem dubitatio, nunquid scientiam incontinens eiciat, eamve intercitat: quandoquidem vtrunque videbatur absurdum. Cæterum hinc fuerit rursus manifestum, quemadmodum diximus in Analyticis, ex duabus fieri syllogismum propositionibus: eamque primam vniuersalem, secundam, quæ sub illa, particularem: veluti, Scio omnem hominem febricitantem, sanum facere: atq. hoc febricitat: scio igitur & hunc sanum facere. Possum igitur aliquid scientia quidem generali scire, quod in particulari nescia. Possunt igitur sic quoque ei qui scientiam habeat, euenire vt peccet. vt, Homine sanum febricitat sanare scio. verum an hic febricitet haud scio. Itidē igitur in incontinente, qui habeat scientiam, idē error eueniet. Congerit idem incontinentem in vniuersum

& circa cuncta, (sicut circa pecunias, & honorem, & iram, & gloriam: nam circa hæc omnia existimantur esse) an non: sed circa aliquid sic definita incontinentia, addubitauerit quispiam. Hæc igitur sunt quæ faciunt dubitationem. At dubitationes soluere necesse est. Primum igitur quæ de scientia habita est dubitatio, ita diluenda videatur: nimirum esse absurdum, scientiam habere, & ipsam eicere, vel intercidere. Eadem de opinione fuerit oratio: nihil siquidem refert, siue opinio, an scientia. Nam si vehemens fuerit opinio, quatenus stabilis est, & credulitate inconcussa, à scientia non differt, credendo ita habere vt existimant, si habeant opiniones, sicut Heraclitus Ephesius talem habuit, de quibus opinabatur, opinionem. Alienum vtique nihil incontinenti, siue habeat scientiam, siue opinionem, quam dicimus, flagitium aliquod committere. Est quippe scire duplex: Vnam quidem habere scientiam, Nam tum demum scire quempiam dicimus eam rem, cuius teneat scientiam. Alterum verò, ipsam exercere scientiam. Incontinentes igitur est, qui honestorum tenet scientiam, sed eam non exercet. Cum igitur hæc non exercebitur scientia, nihil eueniet alienum, committere flagitium ipsum qui teneat scientiam. Est enim quemadmodum in dormientibus. Isti siquidem, cum habeant scientiam, multa tamen in somnis molesta & perpetrant, & perpetiuntur: neque enim scientia tum exerceatur. Idem est de incontinenti: euenit siquidem vt dormienti, non exercere scientiam: & proinde soluitur hoc modo dubitatio. Fuerit siquidem dubitatio, nunquid scientiam incontinens eiciat, eamve intercitat: quandoquidem vtrunque videbatur absurdum. Cæterum hinc fuerit rursus manifestum, quemadmodum diximus in Analyticis, ex duabus fieri syllogismum propositionibus: eamque primam vniuersalem, secundam, quæ sub illa, particularem: veluti, Scio omnem hominem febricitantem, sanum facere: atq. hoc febricitat: scio igitur & hunc sanum facere. Possum igitur aliquid scientia quidem generali scire, quod in particulari nescia. Possunt igitur sic quoque ei qui scientiam habeat, euenire vt peccet. vt, Homine sanum febricitat sanare scio. verum an hic febricitet haud scio. Itidē igitur in incontinente, qui habeat scientiam, idē error eueniet. Congerit idem incontinentem in vniuersum